

การแสดงขับร้องเดี่ยวระดับมหาบัณฑิตโดย โฉมวิไล ยูฮันเงาะ MASTER VOCAL RECITAL BY CHOMWILAI JOHANNGOA

โฉมวิไล ยูฮันเงาะ* CHOMWILAI JOHANNGOA*
กิตตินันท์ ชินสำราญ** KITTINANT CHINSAMRAN**

บทคัดย่อ

“การแสดงขับร้องเดี่ยวระดับมหาบัณฑิตโดย โฉมวิไล ยูฮันเงาะ” ผู้วิจัยได้คัดเลือกบทเพลงขับร้องจาก อุปรากร ละครเพลง และบทเพลงประกอบภาพยนตร์ รวมทั้งสิ้น 14 เพลง โดยคำนึงถึงความน่าสนใจ ความหลากหลาย ของลีลา อารมณ์ ความโด่งดัง และความท้าทายของบทเพลง รวมไปถึงความหลากหลายของเนื้อหา ความแตกต่าง ทางด้านภาษา ลีลาของบทเพลง และวิธีการสื่ออารมณ์

ผู้วิจัยได้ค้นคว้าศึกษาหลักสูตรทางด้านประวัติศาสตร์ความเป็นมา เนื้อเรื่อง ฉาก รวมถึงตัวละคร ของแต่ละ บทเพลง เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับชีวิตจริงของผู้วิจัยและนำไปสู่ความเข้าใจในการตีความบทเพลง รวมถึงการแสดงออก ทางอารมณ์อย่างลึกซึ้ง ทั้งนี้เพื่อให้การแสดงการขับร้องในครั้งนี้สมบูรณ์แบบตามมาตรฐานระดับมหาบัณฑิต ผู้วิจัยได้วางแผนและเตรียมความพร้อมทางด้านการศึกษาฝึกซ้อมตามประเภทของบทเพลงทั้ง 3 อย่างถูกต้องตาม ขนบธรรมเนียม จากผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการศึกษาและศิลปินต้นแบบหลาย ๆ ท่าน รวมถึงการเตรียมพร้อมด้าน ร่างกายและจิตใจเพื่อให้การฝึกซ้อมและการแสดงในวันแสดงจริงเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ตลอดจนการเตรียมพร้อม ทางด้านสถานที่และด้านอื่น ๆ ที่จะทำให้การแสดงเกิดขึ้นอย่างไม่มีจุดบกพร่อง

คำสำคัญ : การแสดงขับร้อง / บทเพลงขับร้องอุปรากรและละครเพลง / บทเพลงขับร้องประกอบภาพยนตร์

*นิสิตระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
6380005535@student.chula.ac.th.com

*Master of Fine and Applied Arts Department of Western Music Faculty of Fine and Applied Arts Chulalongkorn University,
6380005535@student.chula.ac.th.com

**ผู้ช่วยศาสตราจารย์, สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
kittinantchin@gmail.com

**Assistant Professor, Department of Western Music Faculty of Fine and Applied Arts Chulalongkorn University, kittinantchin@gmail.com
Receive 10/5/66 Revise 2/7/66 Accept 20/07/66

Abstract

In the thesis entitled “A Master Vocal Recital by Chomwilai Johangoa,” the researcher selected 14 solo songs and aria from opera, musicals, and movie soundtracks, considering the interesting lyrics and diverse melody, mood, prominence, and challenge of singing techniques, along with the variety of contexts, languages, vocal colors, and emotional communication techniques.

The researcher extensively studied the historical background, plot, scenes, and characters of each song to compare them to real life experiences to gain a deeper understanding of the interpretation of the songs. This is to ensure that the vocal performance in this recital is complete according to the standards of a graduate degree. The researcher planned, prepared and practiced according to the traditions of each song, by following the standards of singing experts and multiple exemplary artists. This included physical and mental preparation to maximize the efficiency of the rehearsal and performance on an actual day, as well as to prepare for the venue and other aspects that will ensure a flawless performance.

Keywords: A Master Vocal Recital/ Opera and musicals/ Vocal movie soundtracks

บทนำ

ในฐานะข้าราชการตำแหน่งคีตศิลป์ ประจำกลุ่มดุริยางค์สากล สำนักการสังคีต กรมศิลปากร มีส่วนร่วมในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการนำเสนอและเผยแพร่ผลงานด้านดนตรีไทยและสากล เพื่อเป็นการอนุรักษ์เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมด้านดนตรี หากแต่ความชำนาญในระดับปริญญาตรีนั้นมาจากการศึกษา เครื่องมือเอกกีตาร์ไฟฟ้า ซึ่งการตีความและการสื่อสารสู่ผู้ฟังนั้นมีความแตกต่างจากการขับร้อง เนื่องจากการขับร้องมีกรอบของการเล่าเรื่อง การตีความ และการแสดงอารมณ์โดยมีคำร้องเป็นหลักสำคัญ นอกจากนี้ การแสดงบนเวทีในฐานะนักดนตรียังไม่คุ้นชินกับการแสดงออกทางสีหน้าและท่าทางอย่างชัดเจนเท่าการขับร้องในปัจจุบัน

จากการสังเกตการแสดงการขับร้องของตนเองที่ผ่านมาค้นพบว่ายังมีหัวข้อต่าง ๆ เหล่านี้ ควรได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น ได้แก่การแสดงบนเวที การขับร้องเพลงช้า ความมั่นใจในการแสดง การตีความและการแสดงอารมณ์ในการร้องเพลง การพัฒนาคุณภาพของเสียงให้มีน้ำเสียงที่น่าฟัง สามารถเล่าเรื่องและสื่อสารอารมณ์ผ่านน้ำเสียงได้หลากหลายสีสน่ ดังนั้นการศึกษาระดับมหาบัณฑิตในครั้งนี้ มีแรงบันดาลใจในการพัฒนาทักษะข้างต้น ซึ่งผลักดันให้สามารถสร้างความมั่นใจในการขับร้องและการแสดงบนเวทีสมกับมาตรฐาน ความเป็นคีตศิลป์แห่งกรมศิลปากร ผ่านการศึกษาค้นคว้าและทดลองปฏิบัติในการเตรียมตัว เพื่อการแสดงและจัดทำวิทยานิพนธ์นี้

“การแสดงขับร้องเดี่ยวระดับมหาบัณฑิตโดย โหมวิไล ยูฮันเงาะ” มีการคัดเลือกบทเพลงขับร้องจากบทเพลงขับร้องในรูปแบบอุปรากร บทเพลงจากละครเพลง และบทเพลงขับร้องประกอบภาพยนตร์ รวมทั้งสิ้น 14 เพลง โดยคำนึงจากความน่าสนใจ ความหลากหลายของลีลา อารมณ์ ความโด่งดัง และความท้าทายของบทเพลง รวมไปถึงความหลากหลายของเนื้อหา ความแตกต่างทางด้านภาษา สีสน่ของบทเพลง และวิธีการสื่ออารมณ์ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ค้นคว้าศึกษาลงลึกทางด้านประวัติศาสตร์ความเป็นมาของบทเพลงแต่ละประเภท เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจในการตีความบทเพลง และวิธีการฝึกซ้อมที่ถูกต้อง ทั้งนี้เพื่อให้การแสดงการขับร้องในครั้งนี้สมบูรณ์แบบตามมาตรฐานระดับมหาบัณฑิต ผู้วิจัยได้วางแผนและเตรียมความพร้อมทางด้านการศึกษา ฝึกซ้อม ด้านร่างกายและจิตใจ รวมถึงการเตรียมพร้อมทางด้านสถานที่และด้านต่าง ๆ ที่จะทำให้การแสดงเกิดขึ้นอย่างไม่มีจุดบกพร่อง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะในการขับร้องให้มีคุณภาพสมกับมาตรฐานความเป็นคีตศิลป์แห่งกรมศิลปากร
2. เพื่อรวบรวมการศึกษาค้นคว้าทางด้านประวัติและบริบทแวดล้อมของบทเพลงที่มีผลต่อการสร้างความเข้าใจในการขับร้อง
3. เพื่อส่งเสริมการแสดงบนเวทีโดยการนำเสนอความรู้ ความเข้าใจ และทักษะการขับร้องผ่านการแสดงของผู้วิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ค้นคว้าเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และความเป็นมาของบทเพลงประเภทต่าง ๆ ทั้งในบทเพลงขับร้องในรูปแบบอุปรากร บทเพลงจากละครเพลง และบทเพลงขับร้องประกอบภาพยนตร์
2. ศึกษาเทคนิคการขับร้องและวิธีการฝึกซ้อมตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา หนังสือ ตำราและสื่อออนไลน์
3. ศึกษาการวางแผนและการเตรียมตัวจากการแสดงเดี่ยวขับร้องที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วในอดีต เพื่อนำมาประยุกต์ในการแสดงของผู้วิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาหลักเพื่อกำหนดขอบเขตการสร้างสรรคผลงานการแสดง
2. คัดเลือกบทเพลงสำหรับการแสดงตามหัวข้อของประเภทบทเพลงตามที่ได้กำหนดขอบเขต ได้แก่ บทเพลงขับร้องในรูปแบบอุปรากร บทเพลงจากละครเพลง และบทเพลงขับร้องประกอบภาพยนตร์
3. ศึกษาประวัติความเป็นมา การออกเสียงคำร้อง และความหมาย ของแต่ละบทเพลงตามประเภทต่าง ๆ ทั้ง 3 ประเภท เพื่อนำมาตีความทางด้านอารมณ์และการถ่ายทอด
4. ศึกษาและวิเคราะห์เทคนิคการขับร้องของบทเพลงตามประเภทต่าง ๆ ทั้ง 3 ประเภท
5. วางแผนการฝึกซ้อมเพื่อให้การแสดงมีประสิทธิภาพตามมาตรฐาน
6. ทำการจัดแสดงภายใต้ชื่อ “การแสดงขับร้องเดี่ยวระดับมหาบัณฑิตโดย โฉมวิไล ยูอันเงาะ”
7. รวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้พัฒนาทักษะในการขับร้องให้มีคุณภาพสมกับมาตรฐานความเป็นคีตศิลปินแห่งกรมศิลปากร
2. ค้นพบความรู้เกี่ยวกับประวัติและบริบทแวดล้อมของบทเพลงที่มีผลต่อการสร้างความเข้าใจในการขับร้องทำให้ขับร้องเพลงได้อย่างมั่นใจ และเข้าถึงอารมณ์ของคำร้องมากขึ้น
3. สามารถนำความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่ได้จากการศึกษามาเพิ่มความมั่นใจในการแสดงบนเวที

ผลการวิจัย

1. ผลการค้นคว้าประวัติทางด้านประเภทของบทเพลงขับร้องที่นำมาแสดง

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการแสดงโดยที่มีการขับร้องเพลงทั้งหมด 3 ประเภท ได้แก่บทเพลงร้องเดี่ยวจากอุปรากร บทเพลงร้องเดี่ยวจากละครเพลง และบทเพลงร้องประกอบภาพยนตร์ โดยได้ศึกษาค้นคว้าและสรุปเป็นข้อมูลดังนี้

1.1 อุปรากร (Opera)

อุปรากรเป็นศิลปะการแสดงละครร้องชั้นสูงของชาวตะวันตก นับเป็นสุดยอดของงานศิลปะ เพราะเป็นการรวมศิลปะแขนงต่าง ๆ ไว้ด้วยกัน นอกจากเนื้อหาที่เข้มข้นทางดนตรีและความสามารถในการขับร้อง ได้แก่ การแสดง ฉาก การตกแต่งเวที การออกแบบเสื้อผ้า และเทคนิคพิเศษอื่น ๆ ในการแสดงอุปรากรจะต้องมีวงดุริยางค์บรรเลงไปพร้อมกับนักร้องซึ่งแสดงอยู่บนเวที โดยมีผู้อำนวยการกำกับดนตรีและการแสดงไปพร้อม ๆ กัน โดยบางครั้งมีการเต้นประกอบด้วย รูปแบบของอุปรากรมีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาอยู่เสมอ จึงทำให้อุปรากรมีหลายประเภท การที่ประชาชนซึ่งในอุปรากรนั้นเกิดจากการฟัง อย่างไรก็ตามการเข้าใจและซาบซึ้งในอุปรากรอย่างแท้จริงน่าจะเป็นผลของการมีประสบการณ์ที่ได้ชมการแสดงจริง ๆ ซึ่งทำให้ได้เห็นสิ่งต่าง ๆ ที่ดำเนินไป ทำให้ผู้ชมสามารถเข้าใจลักษณะของอุปรากรและนำไปสู่ความซาบซึ้งได้ โดยเฉพาะตัวละคร หรือนักแสดงต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในด้านการขับร้อง การเต้นรำ และการแสดง เนื่องจากอุปรากรทุกเรื่องต้องใช้ความสามารถ และความชำนาญทั้ง 3 ด้าน ในการถ่ายทอดอารมณ์ไปสู่ผู้ชม

การศึกษาอุปรากรให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ในแต่ละเรื่อง ควรต้องศึกษาว่าหาข้อมูลทั้งในมิติของเนื้อเรื่อง ผู้แสดง ตัวละคร และดนตรีบรรเลง รวมถึงองค์ประกอบทั่วไปและประเภทของอุปรากรด้วย ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปตามหัวข้อในการศึกษาอุปรากรทั่วไปดังนี้

1) เนื้อเรื่องที่น่าสนใจ

มีลักษณะเป็นบทร้อยกรองที่มาจากตำนาน เทพนิยาย นิทานโบราณ และวรรณกรรมต่าง ๆ ที่มีชื่อเสียงมาทำเป็นบทร้อง และที่แต่งขึ้นใหม่สำหรับแสดงอุปรากรโดยเฉพาะ โดยมี คีตกวี (Composer) เป็นผู้แต่งทำนองดนตรี แต่คีตกวีบางท่านก็มีความสามารถประพันธ์ เนื้อเรื่องให้เป็นบทร้อยกรองหรือบทละครสำหรับขับร้อง และประพันธ์ดนตรีประกอบทั้งเรื่อง ซึ่งดนตรีในอุปรากรนั้นเป็นปัจจัยที่ทำให้อุปรากรมีชีวิตจิตใจ มักเริ่มด้วยดนตรีบรรเลงบทเพลง โหมโรง (Overture) หรือมีดนตรีบรรเลงประกอบบทร้อยกรองซึ่งเป็นบทขับร้อง ทั้งดำเนินเรื่องและเจรจากันตลอดทั้งเรื่อง ดนตรีเป็นองค์ประกอบสำคัญจนทำให้อุปรากรได้รับการยกย่องให้เป็นผลงานของคีตกวีมากกว่าที่จะนึกถึงกวีหรือผู้ประพันธ์เนื้อเรื่องและบทขับร้อง

2) ผู้แสดงอุปรากร

นอกจากต้องเป็นนักร้องที่เสียงดังไพเราะ แจ่มใสกังวาน มีพลังเสียงดีแข็งแรงและร้องได้นาน ต้องฝึกฝนเป็นนักร้องอุปรากรโดยเฉพาะแล้วยังเป็นผู้แสดงบทบาทอย่างยอดเยี่ยมด้วย โดยเฉพาะในเรื่องน้ำเสียง บทบาทและความสามารถในการขับร้องมากกว่าความสวยงามและรูปร่างของผู้แสดง ส่วนใหญ่มักเลือกให้นักกร้องเสียงสูงทั้งหญิงและชายแสดงเป็นตัวเอกของเรื่องโดยทั่วไปช่วงเสียงที่ใช้ในการขับร้องแบ่งออกเป็น 6 ช่วงเสียง โดยจำแนกเป็นช่วงเสียงของนักร้องหญิง 3 ระดับ และช่วงเสียงของนักร้องชาย 3 ระดับ คือ โซปราโน (Soprano) หมายถึง ช่วงเสียงสูงของนักร้องหญิง, เมซโซ-โซปราโน (Mezzo-soprano) หมายถึง ช่วงเสียงกลางของนักร้องหญิง โดยอยู่ระหว่างช่วงเสียงโซปราโนและช่วงเสียงอัลโต, อัลโตหรือคอนทราลโต (Alto หรือ Contralto) หมายถึง ช่วงเสียงต่ำของนักร้องหญิง, เทเนอร์ (Tenor) หมายถึง ช่วงเสียงสูงของนักร้องชาย, บาริโตน (Baritone) หมายถึง ช่วงเสียงกลางของนักร้องชาย อยู่ระหว่างช่วงเสียงเทเนอร์และช่วงเสียงเบส และเสียงเบส (Bass) หมายถึง ช่วงเสียงต่ำของนักร้องชาย

3) ประเภทของบทเพลงในอุปรากร

นอกจากองค์ประกอบในส่วนของบทละครและตัวละครในอุปรากร ส่วนที่สำคัญที่มีผลต่อการวิเคราะห์วิถีการขับร้อง รวมถึงการตีความบทละคร คือการจำแนกตามลักษณะการร้องและประเภทบทเพลง ซึ่งตามปกติแล้วอุปรากรหนึ่งเรื่องมีประเภทบทเพลงต่าง ๆ เช่น บทบรรเลงโหมโรง (Overture), ช่วงขับร้องเจรจา (Recitative), บทร้องเดี่ยว (Aria), บทร้องคู่ (Duet), บทร้องสามคน (Trio), บทร้องสี่คน (Quartet), หรือบทร้องห้าคน (Quintet), บทร้องประสานเสียง (Chorus), บทร้อง (Libretto), บทเพลงที่บรรเลงโดยวงดุริยางค์ (Orchestra) และบทเพลงประกอบการเต้นรำ (Dance) เป็นต้น

1.2 ละครเพลง (Musical theatre)

ละครเพลง เป็นรูปแบบของละครอย่างหนึ่งที่นำดนตรี เพลง คำพูด และการเต้นรำมาผสมผสานเข้าด้วยกัน เพื่อให้เข้าใจถึงการแสดงอารมณ์ ความสงสาร ความรัก ความโกรธ รวมไปถึงเรื่องราวที่บอกเล่าผ่านตัวละคร คำพูด ดนตรี การเคลื่อนไหว และเทคนิคต่าง ๆ ให้เกิดความบันเทิงโดยรวม ตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 20 การแสดงละครเพลงบนเวทีจะเรียกว่าง่าย ๆ ว่ามิวสิคัล (Musical) เรียกได้ว่าเป็นอุปรากรในยุคปัจจุบัน โดยในส่วนของเรื่องดนตรีนั้นขึ้นอยู่กับบริบทของดนตรีในยุคนั้น ๆ ดนตรีกับการร้องอุปรากรนั้นแตกต่างจากละครเพลง คือ เมื่อมีเทคโนโลยีเข้ามา

ช่วยจึงทำให้วิธีการร้องและวิธีนำเสนอจึงแตกต่างออกไปจากแต่ก่อน ซึ่งมีหลายปัจจัยไม่ว่าจะเป็นการใช้เครื่องขยายเสียง ไมโครโฟน นอกจากนี้ยังรวมถึงขนาดของโรงละคร จำนวนผู้แสดง จำนวนผู้ชม และการประพันธ์เพลง ที่มีส่วน ในการทำให้การร้องมีสีสันที่ต่างกันไปในแต่ละเรื่อง โดยการคัดเลือกแต่ละบทบาทของนักแสดงนั้น ไม่ใช่เพียงการฟัง เสียงร้องเท่านั้น แต่เป็นการเลือกบุคลิกให้ตรงกับบทบาทนั้น ๆ ด้วย

ยุคเริ่มต้นของละครเพลง (The modern musical; to 1939) เริ่มต้นจากการได้รับอิทธิพลทางการแสดงจาก ประเทศทางแถบยุโรป ซึ่งจะเป็นลักษณะจูลูปราก (Operetta) คือ มีรูปแบบการร้องเพลงในแบบฉบับอุปรากรร่วม ไปกับการแสดง และมีโครงเรื่องในลักษณะที่ดูเกินจริง ส่วนใหญ่เนื้อหาจะเกี่ยวข้องกับความรัก โดยมีการนำท่าเต้น ประกอบในการแสดงที่เรียกว่าบัลเลต์โรแมนติก (Romantic ballet) เช่น จูลูปรากเรื่อง The Red Mill (1906), Naughty Marietta (1910) และ Sweethearts (1913) ซึ่งเป็นผลงานของวิกเตอร์ เฮอร์เบิร์ต (Victor Herbert, 1859-1924) โดยยุคนี้นับว่าเป็นการเริ่มต้นของละครเพลงสมัยใหม่อย่างแท้จริง ซึ่งเกิดขึ้นท่ามกลางความวุ่นวายของ สงครามโลกครั้งที่ 1

ยุคที่ 2 (A golden age; 1940-1969) เริ่มเป็นยุคของละครเวทีแบบอเมริกันโดยแท้ มีรูปแบบการประพันธ์ คำโครงเรื่อง และองค์ประกอบต่าง ๆ ของละครในลักษณะเรื่องราวของสังคมทั่วไป นำเพลงสมัยนิยม (Popular music) เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของละคร มีบทพูดและการร้องเพลง และยังนำการเต้นรำเข้ามาประกอบ เพื่อเชื่อมต่อ เรื่องราวจากเหตุการณ์หนึ่งไปสู่อีกเหตุการณ์หนึ่ง มีการเปลี่ยนแปลง และนำบทชวนหัว เสียดสีล้อเลียนเหตุการณ์ที่ สำคัญต่าง ๆ ในตอนนั้นมาเป็นองค์ประกอบ ผู้นำการผลิตละครเพลงแบบอเมริกันในยุคนี้ได้แก่ จอร์จ เอ็ม โคฮาน (George Michael Cohan, 1848-1942), เจอโรม เดวิด เคิร์น (Jerome David Kern, 1885-1945) และเออร์วิง เบอร์ลิน (Irving Berlin, 1888-1985) ละครเพลงที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในยุคนี้ได้แก่ Oklahoma (1940), Carousel (1945), South Pacific (1949), Guys and dolls (1950), The King and I (1951), Silk stockings (1955), My fair lady (1956), West side story (1957), The sound of music (1959), Fiddle on the roof (1964), Cabaret (1966), Chitty chitty bang bang (1968) เป็นต้น นับว่าเป็นยุคทองของละครเพลงที่การแสดงละครเพลงและการผลิต ภาพยนตร์เติบโตขึ้นภายหลังสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ส่งผลให้ละครเพลงในอเมริกาและลอนดอน (West End) กลับ มาฟื้นตัวและมีชีวิตอีกครั้ง

ยุคที่ 3 (New inventions; 1970-1999) เป็นรูปแบบใหม่แห่งวงการละครเพลง เนื้อหาและเรื่องราวของละคร เพลงในยุคนี้ เน้นการเสนอเรื่องราวที่สะท้อนชีวิตจริงมากขึ้น มีการนำเรื่องจากบทกวี วรรณคดีมาแสดงและผสมผสาน เนื้อเรื่อง รวมถึงการเต้นรำมากขึ้น ละครเพลงในยุคนี้จึงมีลักษณะเป็นละคร (Drama) และ มีความสมบูรณ์ขึ้นกว่า ในยุคก่อน โดยบางช่วงนำเสนอเรื่องราวมุ่งเน้นไปที่เรื่องราวของวีรบุรุษ มีการนำเสนอเรื่องราวที่สะท้อนชีวิตสังคม ในแง่มุมต่าง ๆ โดยตอนจบอาจไม่จบลงด้วยความสุข หรือเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับ แนวเพลงได้รับการสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ ด้วยเพลงร็อก มีการใช้เพลงร็อกแอนด์โรล (Rock and roll) มาประกอบการแสดง เช่น เรื่อง Jesus Christ Superstar (1968), Grease (1972) และในยุคนี้ยังเป็นการเริ่มต้นละครแบบทดลอง มีการนำเรื่องราวที่แปลกออกไปมานำเสนอ เช่นเรื่อง Cabaret (1966) และเรื่อง Evita (1970) เป็นต้น โดยทั้งสองเรื่องนี้ได้รับรางวัลมากมาย และกลายเป็นละคร เวทีที่ได้รับความนิยมเปิดแสดงติดต่อกันเป็นเวลานาน นอกจากนี้เป็นการเพิ่มขึ้นของละครเพลงขนาดใหญ่ ที่เป็น การนำละครเพลงไปสู่ผู้ชมใหม่ ๆ ทั่วโลก ผลงานเด่นในยุคนี้ ได้แก่ Pippin (1972), Chicago (1975), A chorus line (1975), Dreamgirls (1981), Cats (1981), Annie (1982), Starlight Express (1984), Les Misérables

(1985), The Phantom of the opera (1986), Miss Saigon (1989), Sunset boulevard (1993), The lion king (1997), Mamma Mia! (1999) เป็นต้น

ละครเพลงในปัจจุบัน (A musical revival; 2000-present) ละครเพลงได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องด้วยการลงทุนในการสร้างสูงขึ้น มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาปรับใช้ให้เข้ากับเรื่องราวและเหตุการณ์อยู่เสมอ ทำให้ละครดูสมจริงสมจังมากขึ้น มีการฟื้นฟูของเดิมด้วยการนำละครเพลงมาสร้างเป็นภาพยนตร์ละครเพลงเพิ่มขึ้นอีกมากมาย เช่น Moulin rouge (2001), Frozen (2013), Les misérables (2012), The Greatest showman (2017) เป็นต้น และมีการนำภาพยนตร์ที่เคยโด่งดังในอดีตกลับมาแสดงใหม่ในรูปแบบละครเพลง เช่น Hairspray (2002), Wicked (2003) และ Top hat (2011) เป็นต้น เป็นการปรับลดต้นทุนให้การแสดงเพื่อให้สามารถดำเนินต่อไปได้

1.3 บทเพลงขับร้องประกอบภาพยนตร์ (Movie soundtracks)

ดนตรีประกอบภาพยนตร์ คือ ดนตรีที่บรรเลงประกอบควบคู่กันไปกับภาพยนตร์ อาจพบว่ายู่ในรูปแบบการบรรเลงเป็นพื้นหลังในขณะที่เรื่องดำเนินไปตลอดเรื่องเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศและอารมณ์ที่เกิดขึ้นตามฉาก ทั้งนี้ ดนตรีประกอบภาพยนตร์จะมีเอกลักษณ์เป็นของตัวเองแตกต่างกันไป มีทั้งการใช้เครื่องดนตรีคลาสสิกหรือดนตรีอิเล็กทรอนิกส์ขึ้นอยู่กับเรื่องราวของภาพยนตร์นั้น ๆ

ดนตรีประกอบภาพยนตร์ยังบอกกล่าวความรู้สึก เรื่องราว อารมณ์ตัวละคร และบรรยากาศของฉากต่าง ๆ ทั้งหมดผ่านเสียงดนตรี นอกจากรูปแบบการบรรเลงคลอขณะที่เนื้อเรื่องดำเนินไป ยังมีเพลงที่อยู่ในรูปแบบเพลงธีม (Theme song) ที่เปรียบเสมือนเพลงที่สรุปแก่นเรื่องทั้งหมดเอาไว้ เป็นไปได้ว่า การฟังเพลงธีมแค่เพลงเดียวอาจเข้าใจถึงภาพยนตร์ทั้งเรื่องได้ ดังนั้นดนตรีประกอบภาพยนตร์จะทำให้ผู้ฟังได้บรรยากาศในการชมภาพยนตร์มากขึ้น รวมถึงเสริมจินตนาการในการฟังดนตรีให้ลึกซึ้งมากขึ้นอีกด้วย หากไม่มีดนตรีประกอบภาพยนตร์อาจทำให้ความสนุกและเข้าถึงอารมณ์น้อยลง ยกเว้นภาพยนตร์บางประเภทที่ผู้กำกับจงใจไม่ใส่ดนตรีประกอบภาพยนตร์ เพื่อให้บรรยากาศภาพยนตร์ดูสมจริงยิ่งขึ้น ส่วนมากมักจะเป็นภาพยนตร์นอกกระแส และแนวภาพยนตร์รางวัลที่ต้องการความสมจริง

2. การคัดเลือกบทเพลง

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการแสดงเดี่ยวขับร้องจากประเภทของดนตรี ทั้ง 3 ได้แก่ บทเพลงขับร้องในรูปแบบอุปรากร บทเพลงจากละครเพลง และบทเพลงขับร้องประกอบภาพยนตร์ โดยคำนึงถึงความหลากหลายเป็นหลัก ทั้งทางด้านภาษา สีสันทัน และอารมณ์ ลีลา รวมถึงเนื้อหาของบทเพลง ดังนี้

2.1 บทเพลงขับร้องในรูปแบบอุปรากร

ผู้วิจัยได้คัดเลือกบทเพลงในรูปแบบอุปรากร เป็นจำนวน 1 เพลง ดังนี้

2.1.1 บทเพลง “O mio babbino caro” ประพันธ์โดยจาโกโม ปุชชีนี (Giacomo Puccini; 1858-1924) คีตกวีชาวอิตาลี ซึ่งบทเพลงจะเป็นภาษาอิตาลี ด้วยความเร็วตัวดำเท่ากับ 104 ในลีลาแบบ Adante ingenuo บทเพลง O mio babbino caro เป็นบทอาเรียจากอุปรากรเรื่อง Gianni Schicchi ซึ่งเป็นอุปรากรชวนหัว

2.2 บทเพลงจากละครเพลง

ผู้วิจัยได้คัดเลือกบทเพลงจากละครเพลง เป็นจำนวน 8 เพลง ดังนี้

2.2.1 บทเพลง “Far from the home I love” จากละครเพลงเรื่อง Fiddler on the Roof (1964) ประพันธ์คำร้องโดยเชลดอน ฮาร์นิก (Sheldon Harnick, 1924) ประพันธ์ทำนองโดยเจอร์รี บ็อค (Jerry Bock; 1928-2010) ในบทเพลง Far from the home I love คำร้องเป็นภาษาอังกฤษ เป็นเพลงที่มีจังหวะค่อนข้างช้า ในลีลาที่แสดงออกถึงความหม่นหมอง ความเศร้า และการตัดพ้อถึงชะตาชีวิตที่ต้องไกลห่างจากบ้าน

2.2.2 บทเพลง “The movie in my mind” “Sun and moon” “I’d give my life for you” และ “I still believe” จากละครเพลงเรื่อง Miss Saigon ประพันธ์คำร้องโดยอัลเลง บูบลิล (Alain Boublil, 1941) ประพันธ์ทำนองโดยโคลด-มีแชล เซินแบร์ก (Claude-Michel Schönberg, 1944) ละครเพลงเรื่อง Miss Saigon มีเนื้อหาเกี่ยวกับศอกนาฏกรรมความรักระหว่างสาวชาวเวียดนามและทหารอเมริกัน

2.2.3 บทเพลง “เพชรแท้” และ “ฉันทำผิดเอง” จากละครเพลงเรื่อง บัลลังก์เมฆ เดอะมิวสิคัล โดยบทเพลงเพชรแท้ประพันธ์คำร้องโดยกษิตินทร์ แสงวงษ์ และบทเพลงฉันทำผิดเองประพันธ์คำร้องโดยกัลยารัตน์ วารณะวัฒน์ หรือในนามปากกา คือ สีฟ้า ทั้ง 2 บทเพลงถูกประพันธ์ทำนองโดยสรารุช เลิศปัญญาบุช ซึ่งมาจากละครเพลงบัลลังก์เมฆ และทั้ง 2 บทเพลง มีความแตกต่างกันทั้งในแง่เนื้อหา ความเร็ว และอารมณ์ รวมถึงลีลาในการขับร้อง

2.2.4 บทเพลง “นี่หรือคือสัญญา - สู้ฟ้าเหนือบัลลังก์มังกร” จากละครเพลงเรื่องซูสีไทเฮา เดอะมิวสิคัล โดยสุรจ ทิพาการเสนี เป็นผู้เขียนบทละครและประพันธ์เพลง ทั้งนี้ละครเวทีซูสีไทเฮา มีการดัดแปลงจากบทประพันธ์ชื่อเดียวกัน ของหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ประพันธ์คำสะท้อนและถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยและจีน ที่ผสมผสานกันอย่างลงตัว

2.3 บทเพลงขับร้องประกอบภาพยนตร์

ผู้วิจัยได้คัดเลือกบทเพลงขับร้องประกอบภาพยนตร์ เป็นจำนวน 5 เพลง ดังนี้

2.3.1 บทเพลง “Reflection” จากภาพยนตร์เรื่อง Mulan หรือมู่หลานในภาษาไทย ซึ่งประพันธ์ทำนองโดย แมทธิว ไวลด์เดอร์ (Matthew Wilder, 1953) และประพันธ์คำร้องโดยเดวิด ซิปเพิล (David Zippe, 1954) โดยบทเพลงจะเป็นภาษาอังกฤษ เป็นเพลงช้า เนื้อเพลงมีการตั้งคำถามกับการแสดงออกถึงตัวตนที่แท้จริงและคุณค่าของการมีชีวิตของตัวเองละครเอกมู่หลาน

2.3.2 บทเพลง “And all that jazz” และ “Roxie” จากภาพยนตร์เรื่อง Chicago ซึ่งเป็นภาพยนตร์เพลงดัดแปลงจากละครเพลงเสียดสีสังคมชื่อเดียวกัน ประพันธ์โดยจอห์น แคนเดอร์ (John Harold Kander, 1927) มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับเรื่องอื้อฉาวในยุครุ่งเรืองของเพลงแจ๊สในเมืองชิคาโก

2.3.3 บทเพลง “I dreamed a dream” และ “On my own” จากภาพยนตร์เรื่อง Les Misérables ประพันธ์โดย โคลด-มีแชล เซินแบร์ก (Claude-Michel Schönberg, 1944) เรื่อง Les Misérables เป็นนวนิยายเชิงประวัติศาสตร์ภาษาฝรั่งเศส ประพันธ์โดยวิกตอร์ อูว์โก (Victor Hugo, 1802-1885) และถือว่าเป็นหนึ่งในนวนิยายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในศตวรรษที่ 19 จึงทำให้ถูกนำมาแสดงในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งรูปแบบละครเพลงและรูปแบบภาพยนตร์

3. วิธีการฝึกซ้อมและบทสรุปการตีความบทเพลง

3.1 การฝึกซ้อมในบทเพลงประเภทอุปรากร

การฝึกซ้อมในบทเพลงประเภทอุปรากรเริ่มต้นจากการฝึกอ่านคำให้ถูกต้อง เนื่องจากบทเพลง O mio babbino caro ที่เลือกมาทำการแสดงนั้น ต้องขับร้องเป็นภาษาอิตาลี จึงต้องคำนึงถึงความถูกต้องทางการออกเสียง โดยจะอิงวิธีการแบบสัทอักษรสากล (International Phonetic Alphabet – IPA) ซึ่งเป็นหลักการที่นักภาษาศาสตร์ทั่วโลกยอมรับ โดยภาษาอิตาลีเป็นภาษาที่มีการออกเสียงสระเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยเฉพาะสระ e และ o ที่มีทั้งสระปิดและสระเปิด โดยต้องอ้างอิงการออกเสียงจาก IPA เท่านั้นเพื่อการออกเสียงคำร้องที่ถูกต้อง ดังตัวอย่างในตารางนี้

ตารางที่ 1 ตัวอย่างการอ่านออกเสียงสระ e และ o
โดย นางสาวโฉมวิไล ยูอันเงาะ

สระ	คำศัพท์	อ่านออกเสียง
e	e, <u>ment</u> re, <u>te</u>	[e]
e, è	<u>è</u> , <u>pre</u> ndi, <u>ven</u> go	[ɛ]
o	<u>am</u> ore, <u>dop</u> o, <u>nom</u> e	[o]
o	<u>cost</u> a, <u>vost</u> ro, <u>poc</u> o	[ɔ]

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาความหมายของบทเพลงรวมถึงได้ตีความบทเพลงตามเนื้อร้อง เพื่อความเข้าใจถึงอารมณ์ และสามารถนำเทคนิคการร้องต่าง ๆ มาเติมเต็มและเพื่อให้บทเพลงสื่อความหมายได้ลึกซึ้ง รวมถึงให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจได้ง่ายถึงแม้จะเป็นภาษาที่ไม่คุ้นเคย

3.2 การฝึกซ้อมในบทเพลงประเภทละครเพลง

ผู้วิจัยเริ่มศึกษาจากโครงเรื่องและบทเพลงในแต่ละฉากของละครนั้น ๆ เป็นอย่างแรก เพื่อให้เข้าใจถึงอารมณ์ก่อนการตีความมาสู่การขับร้อง โดยบทเพลงจากละครเพลงบางเรื่องมักมีการเกริ่นนำ (Prelude) ก่อนการขับร้องจริงในบทเพลง ซึ่งการเกริ่นนำนี้จะอยู่ในลักษณะบทกึ่งร้องกึ่งพูด ที่เป็นส่วนสำคัญและเป็นประเด็นเนื้อหาสำคัญก่อนที่จะเข้าสู่บทเพลงจริง

ด้านการตีความในส่วนขับร้องของบทเพลง จะต้องตีความตามเนื้อหาและประโยคเพลง แต่จะต้องคำนึงเข้าใจถึงข้อความแฝง (Subtext) ด้วย จึงจะทำให้การตีความและสื่อถึงอารมณ์ในการร้องบทเพลงนั้น ๆ ได้อย่างสมบูรณ์ เช่น ในบทเพลง I'd give my life for you จากละครเพลงเรื่อง Miss Saigon เป็นบทเพลงที่มีหลากหลายอารมณ์ในบทเพลงเดียว ผู้ขับร้องแบ่งอารมณ์ของเพลงออกเป็น 3 ช่วง โดยแต่ละช่วงจะมีความหมาย และการสื่ออารมณ์เปลี่ยนแปลงไปตามบุคคลที่สื่อถึง ทั้งนี้ผู้ขับร้องได้ตีความหมายของประโยคเพลงนี้เป็นความรักที่มีต่อลูก ความเสียใจที่ถูกชายที่รักทอดทิ้ง ความรัก ความคิดถึงที่มีต่อชายที่รัก และความเสียสละที่มีต่อลูก เป็นต้น

3.3 การฝึกซ้อมในบทเพลงประเภทดนตรีประกอบภาพยนตร์

การฝึกซ้อมของบทเพลงภาพยนตร์มีลักษณะใกล้เคียงกันกับการฝึกซ้อมประเภทบทเพลงจากละครเพลง แต่แตกต่างกันตรงที่บทเพลงประกอบภาพยนตร์ไม่ได้อยู่ในฉาก ๆ เดียวตลอด ดังนั้นวิธีการตีความและความหมายจะต้องคำนึงถึงภาพรวมด้วย ทั้งนี้ผู้วิจัยจะต้องแสดงอารมณ์ที่หลากหลายให้ชัดเจนอย่างมาก เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจถึงเรื่องราวได้มากที่สุด เช่น ในประโยคที่ร้องว่า “And all that jazz” ในบทเพลง And all that jazz จากละครเพลงเรื่อง Chicago ซึ่งเป็นประโยคที่ปรากฏอยู่ในเพลงหลายครั้ง โดยแต่ละครั้งจะมีความหมายและการสื่ออารมณ์ไม่เหมือนกัน โดยผู้ขับร้องได้ตีความหมายของประโยคเพลงนี้เป็นแบบ ความเร่าร้อน ความร้อนแรงในอารมณ์ กับความโหยหาทางกามารมณ์ ผู้วิจัยจะต้องแสดงออกถึงอารมณ์ของตัวละครอย่างชัดเจน โดยศึกษาจากการอ่านเรื่องย่อและชมภาพยนตร์ เพื่อทำความเข้าใจถึงภาพรวมของภาพยนตร์ ลักษณะนิสัยหลักของตัวละครและอารมณ์ของตัวละครในฉากนั้น ๆ เพื่อวางแผนการขับร้อง และเลือกเทคนิคการร้องให้เหมาะสม

นอกจากการเตรียมตัวในส่วนของการฝึกซ้อมส่วนตัว ผู้วิจัยต้องจัดสรรเวลาสำหรับการฝึกซ้อมกับเครื่องบรรเลงประกอบและผู้ขับร้องร่วมในบทเพลงคู่อีกด้วย ทั้งนี้การฝึกซ้อมในส่วนการฝึกซ้อมกับเครื่องบรรเลงประกอบและผู้ขับร้องร่วมในบทเพลงคู่จะเกิดขึ้นหลังจากการฝึกซ้อมส่วนตัวได้อย่างดีแล้ว หากไม่ได้มีการฝึกซ้อมเดี่ยวที่ดีและถูกต้อง อาจจะทำให้การซ้อมร่วมกับผู้อื่นเกิดปัญหาได้

3.4 บทสรุปการตีความบทเพลง

ผู้วิจัยได้รับการพัฒนาด้านการขับร้องจากการศึกษาเรื่องราว การตีความ และการแสดงอารมณ์ โดยมีคำร้องเป็นหลักสำคัญ ทั้งนี้ผู้วิจัยยังได้จับคู่บทเพลงที่มีอารมณ์ในทิศทางเดียวกันมาเปรียบเทียบ เพื่อให้การตีความออกมาอย่างเป็นเอกภาพ และสามารถทำการแสดงได้อย่างลื่นไหล ไม่ขัดต่ออารมณ์ของผู้ฟัง

3.4.1 บทเพลง “O mio babbino caro” และบทเพลง “Far from the home I love”

เป็นการตีความในอารมณ์ของการอดอ้อนผู้เป็นพ่อเพื่อขอให้เข้าใจความรู้สึกของตัวเอง ผู้วิจัยค้นพบว่าการพยุลงมหายกับการวิบราโตในโน้ตสูง ซึ่งมีความสำคัญสำหรับบทเพลงทั้งสอง ถึงแม้บทเพลงทั้งสองบทเพลงจะอยู่ในยุคที่ต่างแต่ด้วยลีลาดนตรีมีความคล้ายคลึงกัน

จากการฝึกซ้อมเรื่องการพยุลงมหาย และการวิบราโตของทั้งสองบทเพลง ทำให้ผู้วิจัยมีพัฒนาการในเรื่องดังกล่าวอย่างชัดเจน และสามารถนำเทคนิคดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในบทเพลงอื่น ๆ ได้

3.4.2 บทเพลง “I dreamed a dream” และบทเพลง “On my own”

บทเพลงทั้งสองอยู่ในละครเพลงเรื่องเดียว ถึงแม้ว่าตัวละครที่ขับร้องจะไม่ใช่คนเดียวกัน แต่บริบทและสถานการณ์แวดล้อมเป็นเหตุการณ์เดียวกัน เทคนิคในบทเพลงนี้เน้นความสำคัญในเรื่องของการใช้ช่องเสียง เพราะเป็นบทเพลงที่มีความเข้มข้นของอารมณ์สูง

3.4.3 บทเพลง “The movie in my mind”, “Sun and moon”, “I still believe” และบทเพลง “I’d give my life for you” จากละครเพลงเรื่อง Miss Saigon

จากการศึกษาเรื่องราว และการตีความจากละครเพลง Miss Saigon ผู้วิจัยขับร้องในบทบาทของคิม เป็นเด็กสาววัย 17 ปีที่ผ่านมรสุมชีวิตมามาก ทำให้เธอเป็นคนเข้มแข็ง ผู้วิจัยจึงเลือกเน้นในเรื่องของการทวง (Twang) หมายถึง เพื่อแสดงถึงความเข้มข้นของอารมณ์

3.4.4 บทเพลง “Reflection” และบทเพลง “นี่หรือคือสัญญา-สู่ฟ้าเหนือบัลลังก์มังกร”

ทั้งสองบทเพลงเป็นเรื่องราวของผู้หญิงที่มีความเข้มแข็ง และมุ่งมั่นที่จะทำในสิ่งที่มุ่งหวัง สิ่งที่ผู้วิจัยค้นพบจากการหาศึกษาสองบทเพลงนี้ คือ การพยุลงมหายใจ ทำให้ความต่อเนื่องของอารมณ์คงอยู่ ซึ่งหากพยุลงมหายใจได้ไม่ต่อเนื่อง จะทำให้อารมณ์ขาดตอนไปด้วย

3.4.5 บทเพลง “ฉันทำผิดเอง”

เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกผิดของลูกที่ประพัตตัวเหลวแหลก ทำให้ชีวิตของตัวเองต้องพังพินาศ โดยผู้วิจัยจึงตีความด้วยการนำแทนที่ตัวเองเข้าไปแทนในบทละคร โดยเป็นอารมณ์ความรู้สึก และความเจ็บปวดที่ไม่สามารถกลับไปแก้ไขอดีตที่พลาดไปแล้วได้

3.4.6 บทเพลง “And all that jazz” และบทเพลง “Roxie”

ทั้งสองบทเพลงจากละครเพลงเรื่อง Chicago นำเสนอความเย้ายวน และเซ็กซี่ เพื่อกลืนอายุความเป็นคนตรีแจ๊ส ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยการเบนด์หรือบลูโน้ต โดยการขับร้องให้เพี้ยนต่ำไปเสียงที่ควรจะเป็นในบันไดเสียง โดยจะเกิดขึ้นในเสียงตำแหน่งที่ 3, 5 และ 7 ของบันไดเสียง

4. การจัดการแสดงขับร้องเดี่ยวระดับมหาดบัณฑิตโดย โฉมวิไล ยูฮันเงาะ

การจัดการแสดงขับร้องเดี่ยวระดับมหาดบัณฑิตในครั้งนี้ มีความยาวประมาณ 60 นาที ซึ่งนับรวมกับช่วงพักการแสดง 15 นาที ผู้วิจัยได้สรุปการจัดการแสดงตามหัวข้อดังนี้

4.1 การจัดลำดับบทเพลง

ผู้วิจัยได้แบ่งช่วงการแสดงตามหมวดอารมณ์และตามลักษณะนิสัยของตัวละครในแต่ละบทเพลงไว้ 4 ช่วง โดยได้กำกับชื่อในแต่ละช่วงดังนี้ 1) “พ่อจำ หนูรักเขา” 2) “Strong woman” 3) “Love scene” และ 4) “ผู้หญิง แลกเงิน” ทั้งนี้ผู้วิจัยยังได้จัดลำดับบทเพลงทั้ง 14 เพลง โดยคำนึงถึงความต่อเนื่องของลีลาและอารมณ์ เพื่อให้ผู้รับชมการแสดงไม่เกิดความเบื่อหน่าย และสามารถติดตามการแสดงได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยออกมาตามลำดับช่วงการแสดงและตามลำดับบทเพลงดังนี้

ตารางที่ 2 ลำดับการแสดง
โดย นางสาวโฉมวิไล ยูฮันเงาะ

ช่วงการแสดง	ลำดับเพลง	ชื่อเพลง	ประเภทของบทเพลง
ช่วงที่ 1	1	O mio babbino caro	บทเพลงขับร้องในรูปแบบอุปรากร
	2	Far from the home I love	บทเพลงจากละครเพลง
ช่วงที่ 2	3	Reflection	บทเพลงขับร้องประกอบภาพยนตร์
	4	นี่หรือคือสัญญา – สู้ฟ้าเหนือบัลลังก์มังกร	บทเพลงจากละครเพลง
ช่วงที่ 3	5	And all that jazz	บทเพลงขับร้องประกอบภาพยนตร์
	6	Roxie	บทเพลงขับร้องประกอบภาพยนตร์

- พักการแสดง 15 นาที -			
ช่วงที่ 4	7	I dreamed a dream	บทเพลงขับร้องประกอบ ภาพยนตร์
	8	On my own	บทเพลงขับร้องประกอบ ภาพยนตร์
	9	เพชรแท้	บทเพลงจากละครเพลง
	10	ฉันทำผิดเอง	บทเพลงจากละครเพลง
	11	The movie in my mind	บทเพลงจากละครเพลง
	10	Sun and moon	บทเพลงจากละครเพลง
	13	I'd give my life for you	บทเพลงจากละครเพลง
	14	I still believe	บทเพลงจากละครเพลง

4.2 การเตรียมพร้อมทางด้านจิตใจและร่างกาย

การแสดงขับร้องเดี่ยวในครั้งนี้มีการนำเสนอบทเพลงยากหลากหลายประเภท ผู้วิจัยต้องอาศัยการเตรียมทั้งร่างกายและจิตใจอย่างมาก เนื่องจากเพลงแต่ละเพลงมีหลากหลายอารมณ์ ทั้งอารมณ์โศกเศร้า ร่าเริง หรือสนุกสนาน ผู้ขับร้องต้องพักผ่อนให้เพียงพอ เพื่อให้มีสมาธิในการขับร้องบทเพลงที่มีหลากหลายอารมณ์นี้ และต้องออกกำลังโดยการวิ่งและการฝึกโยคะ เพื่อฝึกการหายใจ และการควบคุมลมหายใจ

4.3 การเตรียมพร้อมด้านสถานที่

นอกจากการเตรียมพร้อมทางด้านร่างกายและด้านจิตใจแล้ว การเตรียมความพร้อมด้านสถานที่ควรเป็นสิ่งที่คำนึงถึง เพื่อไม่ให้เกิดปัญหา ความขัดข้อง และข้อบกพร่องระหว่างการแสดง

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเรียบร้อยของเครื่องดนตรี เวที แสง สี และระบบเสียงอย่างดี โดยมีการทดสอบด้วยวิธีการซ้อมเสมือนจริง ก่อนวันแสดง และได้ตรวจสอบทุกด้านอีกครั้งก่อนการแสดงจริงเพื่อความมั่นใจ ทั้งนี้หากมีการละเลยด้านใดด้านหนึ่งอาจส่งผลให้ผู้วิจัยเสียสมาธิระหว่างการแสดง และอาจทำให้การแสดงออกมาไม่ได้ตามที่คาดหวัง ทั้งนี้ตำแหน่งที่นั่งของผู้ชมก็เป็นส่วนสำคัญทำให้บรรยากาศของการแสดงออกมาดี โดยจะต้องจัดที่นั่งสำหรับผู้ชมให้มองเห็นเวทีอย่างชัดเจนและมีจำนวนที่นั่งเหมาะสมกับการประเมินจำนวนผู้มาร่วมงานในเบื้องต้น และต้องจัดเตรียมที่นั่งสำรองเผื่อในกรณีที่มีผู้ชมมากกว่าจำนวนที่ประเมินไว้ด้วย นอกจากนี้เพื่อสร้างความประทับใจและเป็นการตอบสนองความกรุณาของผู้ชม ผู้วิจัยได้จัดเตรียมอาหารว่างและเครื่องดื่มไว้อีกด้วย

ผลสรุปการดำเนินการวิจัย

การจัดการแสดงภายใต้ชื่อ “การแสดงขับร้องเดี่ยวระดับมหาดบัณฑิตโดย โฉมวิไลย ยูฮันเงาะ” จะสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายได้ ต้องมีการเตรียมพร้อมและการวางแผนที่ดี ตั้งแต่การคัดเลือกบทเพลง การศึกษาตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา การฝึกซ้อมที่ดีทั้งการซ้อมส่วนตัวและการซ้อมร่วมกับผู้แสดงร่วม รวมถึงการเตรียมตัวในวันแสดง ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสถานที่ ตลอดจนการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อสร้างมาตรฐานที่ดีสำหรับผู้จัดแสดงการแสดงเดี่ยวระดับมหาดบัณฑิตในอนาคต

บรรณานุกรม

Elaine, Paige. *Musicals: the definitive illustrated story*. New York: DK Publishing, 2015.

Pancharoen Natchar. *Music Dictionary*. Bangkok: Chulalongkorn University Press, 2021.

ณัชชา พันธุ์เจริญ. *พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2564.

Suttachitt Narutt. *Music Appreciation*. Bangkok: Chulalongkorn University Press, 2023

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. *สังคีตนิยมความซาบซึ้งในดนตรีตะวันตก*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2566.

Thewtong Duangjai. *Vocal Repertoire*. Bangkok: Chulalongkorn University Press, 2002.

ดวงใจ ทิวทอง อมาตยกุล. *วรรณคดีเพลงร้อง*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

Wongwan Komson. *Western Music*. Bangkok: Chulalongkorn University Press, 2008.

คมสันต์ วงศ์วรรณ. *ดนตรีตะวันตก*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.